

یکشنبه ۱۳۸۸/۴/۲۸ در محل کلیسای سرکیس مقدس (ابتدای خیابان استاد نجات اللهی) مراسم مذهبی آمرزش 45 نفر از هموطنان ارمنی که در سانحه هوایی هواپیمای توپولف پرواز شماره 7908 درگذشتند، برگزار شد. حضور انبوه جمعیت در گرمای بالای ۴۲ درجه و برخی از مسوولان و هموطنان در مراسم مذکور خود نشانگر درک اجتماعی حاضران بود. حضور نمایندگان مجلس شورای اسلامی، مسوولان وزارت ارشاد اعم از مقام محترم معاونت و ریاست اداره امور اقلیت های دینی، آموزش و پرورش، جناب آقای کروی و محتشمی پور و چندی دیگر از بزرگان در میان مردم داغدیده تا حدودی برای بازماندگان تسلی خاطر بود اما هیچ کدام نمی تواند جای خالی وزیر مسوول دولت را پر کند. ایشان به عنوان شخصی که مسوولیت این موضوع در دولت بر عهده اوست نه تنها در این مراسم حاضر نشد بلکه حتی زحمت ارسال پیام تسلیت نیز از طریق دفتر وزارتخانه را به خود نداد. بر همگان روشن است که طبق عرف جهانی در چنین مواقعی وزیر مسوول حداقل با کناره گیری از سمت خود، ادامه مسوولیت حفظ جان مردم و مسافران را به دیگری واگذار می نماید. اما دولتمردان ما چه کردند؟!

در جمع کشته شدگان این حادثه دو تبعه کشور گرجستان و پنج تبعه کشور ارمنستان نیز بودند. صرفنظر از اعلام عزای عمومی در کشور ارمنستان، تهیه بیشتر از ۵۰ برنامه و گزارش کارشناسی توسط شبکه های تلویزیونی در راستای علت یابی حادثه به تصویر کشیده شد. مسوولان هواپیمایی در شبکه های تلویزیونی حاضر شدند و علل حادثه و جوانب آن را برای آحاد مردم کشورشان بازگو کردند. اما ما چه کردیم؟ صدا و سیما جمهوری اسلامی کدام برنامه کارشناسی را برای توضیح علل واقعه و تنویر اذهان عمومی خصوصا بازماندگان حادثه تهیه و تدوین نموده است؟ مگر ۱۶۸ انسان بی گناه در حادثه پرواز توپولف ۱۵۴ کشته نشدند؟ چه اقدامی نسبت به تسلی خاطر بازماندگان تیم ملی جوانان جودو و سایر درگذشتگان به عمل آمده است؟

جناب وزیر راه دولت نهم! درست است که خلاف تمامی اصول و عرف بین المللی حضرتعالی از سمت خود در دولت کناره گیری نکرده اید و زمان فعالیت دولت نهم نیز به پایان رسیده و فرصت سوال و استیضاح وزیر مسوول از دست رفته است، اما به یاد داشته باشیم که خاطره تلخ از دست رفتن ۱۶۱ هموطن این ایام در اذهان ایرانیان باقی خواهد ماند .

شاید هم وزیر محترم به علت اطمینان خاطر خود از اخذ رای اعتماد در دولت دهم هیچ گونه وضعی به این موضوع با اهمیت ننهاده اند. آقای وزیر! باید می بودید و می دیدید مادری را که به خاطر از دست دادن دو دخترش ضجه می زد و از حال می رفت. باید می بودید و می دید پسر را که مادر، پدر و خواهرش را در حادثه از دست داده بود و گیج و منگ از آنچه اتفاق افتاده مردم را نگاه می کرد. باید می بودید و می دیدید پدری را که پسر و تازه عروس باردارش را در حادثه از دست داده بود. باید

جناب وزیر کجا بودید تا این همه و همه اینها را که قلم از بیان آن قاصر است از نزدیک می دیدید؟

جناب وزیر مسوول! اینان همان هموطنان شما هستند که در پیروزی انقلاب و سال های دفاع مقدس شانه به شانه هموطنان مسلمان خویش عزیزان خود را برای دفاع از مام میهن در راه شهادت و ایثار روانه جبهه های جنگ نمودند. اینان همان هموطنان شما هستند که صنعت و معماری کشور مدیون یکایک آنهاست. اما شما به عنوان یکی از مسوولان مربوط کجا بودید که این عزیزان هم میهن در چند روز گذشته در محل حادثه در میان تلی از خاک و آتش میان دود ناشی از سوختگی بقایای عزیزانشان با دست خالی خاک ها را چنگ می زدند تا تکه لباس یا نشانه ای از عزیز خود را پیدا کنند؟ کجا بودید وقتی که آنان بر اجساد سوخته و تکه تکه شده عزیزان خود می گریستند؟ مگر نه اینکه این حادثه در نوع خود در جهان یکی از نادرترین هاست. مگر نه اینکه تعداد کشته شدگان این سانحه در موارد مشابه طی سال های گذشته درکشور بی سابقه بوده است .

جناب وزیر راه و ترابری! مدتی است که قرارداد حمل و نقل مسافران از ایران به ارمنستان به

صورت انحصاري به شرکت هواپيمايي کاسپين اعطا شده است و همين عدم رقابت مي تواند يکي از علل اين فاجعه باشد. آيا وقت آن نرسیده که نسبت به اين موضوع تجديد نظر شود؟! شنیده ها حاکی اين مهم است که بارها توسط کارشناسان فني هنگام تعويض روغن هواپيما هاي شرکت کاسپين به مقصد ايروان تذکر داده شده که در آن ذرات فلز ملاحظه شده است. آيا تاکنون اقدامي در جهت رفع اين معضل و مشکلات مشابه به عمل آمده است؟ آيا بهانه تحریم ايران توسط کشورهای اصلي سازنده هواپيما و قطعات آن تسلي دهنده خانواده هاي داغديده که عزيزترين بستگان خویش را در حادثه مذکور از دست داده اند مي باشد؟ فکر مي کنم بايد با مردم و در بين داغديدگان حضور داشت و از نزديک درد و رنج آنها را فهميد و درک کرد که معني از دست دادن فرزند، همسر، خواهر، برادر، مادر و پدر يعني چه؟ اما سخني با نمايندگان ملت در مجلس شوراي اسلامي! به هوش باشيد که اولاهر يک از شما در برابر کل مردم مسوول هستيد، پس تلاش کنيد تا در راه پيگيري حقوق همه بازماندگان حادثه اعم از مسلمان و مسيحي تلاش لازم را مبذول نماييد. ثانيا بدانيد که مسووليت جان و مال مردم را به چه کساني سپرده ايد و با راي اعتماد خویش چه کساني را مسوول جان مردم نموديد. اميد به اينکه در دولت آینده به اين مهم اهتمام بيشتري بورزيد و دقت مضاعف داشته باشيد .

* وکیل پایه یک دادگستري

<http://www.magiran.com/npview.asp?ID=1907522>

<http://farsi.iranahayer.com/index.php?news=897>